

Motto Senex loquax est.

Et år er gått,
men ikke nok med det
et halvt århundre og passert
fra da de siste "nuller to"
blev satt på plass (1900),
da var det fest og stas.
Men intet stanser tiden:
så suveren som ingen annen
den drar avsted i ilsovt jag:
sekund, minutt og time, natt og dag
nedmeies totalitært, brutalt,
og borte blir de - måneder, år - ja alt
i Universets mylder, som et pust
i Evighetens hav opsløkt.
Dog, n o g e t blir allikevel igjen:
begivenheter som er hendt
er krystallisert og blir til prent
i vår histories annaler.
Intet sannhetsord forsvinner
som slår løgnens her ihjel,
ingen stordåd med dens minner
kan helt utslettes av vår sjel!

Vi NS-folk har måttet sande
at det har vasket blodig pande,
ført med hatets kraft og glød:
alle slags paroler lød,
iser "korsfest-korsfest" de bød,-
ja, hevnen er jo sød, så sød.
Med overmodig "tapprerhet"
slog "fluktens menn" da mannjevnet ned
på oss, de vergeløse få
som f ø r s t i brodden måtte gå.
Men ingen frykt vi lenger merer
for Historiens dom forvisst,
da livets lover alltid berer
rett og sannhet frem til sist.
Smått om senn vil ruller opp
al misgjerning som er gjent,
til engang de på naktens topp

vil selv bli gjeant, men aldri glemt!

Men lad nu fare krig og strid
på årets dag den siste
og minns den svundne gode tid
vi nådig vilde miste.

V i | g j o r d e r e t t, men f i k k den ei
- det blir en fremtids sak -

vi førte an på riktig vei
og tok et skippertak;
men taket glapp da "freden" kom
og tok til fange hver en mann;
vi blev fornørt og fikk vår del
av dem som rømte fra sitt land;
vi som i lange krigens år
for folket stod på vakt
vi høstet hat og ulivssår
fra den brutale makt.-

Men nok om det.

Husk når det mørkest ut kan se
vil stjerner klarest skinne
og bringe lysning, tåker spre,
så rett og sannhets sak kan vinne.
Tegn varsler nye krefters komme
og at vår trengsel snart er omme.
Vi er optimister,
se, trolldammen brister!

Men lad det bli litt mere "futt",
det beste kommer nu tilslutt:

AMOR er den store skøier
blant de høie Gudens tal,
overalt han driver løier,
farer over berg og dal;
verdens beste bueskytter
rammer alltid mitt i blink,
fra sitt koger lett han bytter
nye piler raskt og flink.

To NS-hjarter fant sin pol
i Julens glade dage,
nu stråler begge som en sol
i "paradisets" nage.

Hvem er da disse unge to

som så har "følt sig truffet" nyss
og nu skal bygge lykkens bro
fra sjel til sjel med kyss i kyss ?
Hans navn er RAGNAR , ELSE heter hun.

Ja se de to som "bruker munn"
til mat og prat i festlig stund,
se hvor forelskede de er.
Vi hilser dem med glede alle her
og ønsker dem tillykke hvor de går
i vide verden ut - i livets vår.
Må k j æ r l i g h e t e n stedse lede dem
i sorg og glede opp og frem!

Og sist, men ikke minst vi hylder
et annet "par" , som hører HUSLT til ;
for ASLAUG - MIKKEL våre glass vi fylde:
i "Hymens" lenker vi dem ønske vil !